

सर्वान्देवान्प्रीत्वा सर्वेषु भूतेष्वन्ततः प्रतितिष्ठति यस्यैवंविदेतद्भोता पारिप्लवमा-
ख्यानमाचष्टे यो वैतदेवं वेदैतदेव समानमाख्यानं पुनः-पुनः संवत्सरं परिप्लवते
तद्यत्पुनः-पुनः परिप्लवते तस्मात्पारिप्लवः षट्त्रिंशतं दशाहानाचष्टे षट्त्रिं-
शदक्षरा बृहती बार्हताः पशवो बृहृत्यैवास्मै पशून्वरुन्धे ॥ १५ ॥ ब्राह्मणम्
॥ १ [४. ३.] ॥ ॥

संवत्सरे पर्यवेते दीक्षा । प्राजापत्यमालभ्योत्सीदन्तीष्टयः पुरोहितस्याग्निषु
यजेतेत्यु द्वैकऽश्राद्धः किमु दीक्षितो यजेत द्वादश दीक्षा द्वादशोपसदस्तिस्त्रः सु-
त्यास्तत्त्रिणवमभिसम्पद्यते वज्रो वै त्रिणवः क्षत्रमश्वः क्षत्रः राजन्यो वज्रेण खलु
वै क्षत्रः स्पृतं तद्वज्रेणैव क्षत्रः स्पृणोति ॥ १ ॥ दीक्षणीयायाः सःस्थितायाम् ।
सायं वाचि विसृष्टायां वीणागणगिन उपसमेता भवन्ति तानध्वर्युः सम्प्रेष्यति वी-
णागणगिन इत्याहु देवैरिमं यजमानः संगायतेति तं ते तथा संगायन्ति ॥ २ ॥
अहुरहर्वाचि विसृष्टायाम् । अग्नीषोमीयाणामन्ततः सःस्थायां परिहृतासु वसती-
वरीषु तद्यदेनं देवैः संगायन्ति देवैरेवैनं तत्सलोकं कुर्वन्ति ॥ ३ ॥ प्रजापतिना
सुत्यासु । एवमेवाहुरहः परिहृतास्वेव वसतीवरीषूदवसानीयायामन्ततः सःस्थि-
तायां तद्यदेनं प्रजापतिना संगायन्ति प्रजापतिनैवैनं तदन्ततः सलोकं कुर्वन्ति
॥ ४ ॥ एकविंशतिर्यूपाः । सर्वेऽएकविंशत्यरत्नयो राज्जुदालोऽग्निष्ठो भवति पै-
तुदारवावभितः षड्बैल्वस्त्रय इत्याक्षय इत्यात्षट् खादिरास्त्रय एवेत्याक्षय इत्या-
त्षट् पालाशास्त्रय एवेत्याक्षय इत्यात् ॥ ५ ॥ तद्यदेतऽएवं यूपा भवन्ति । प्रजा-
पतेः प्राणेषूत्क्रान्तेषु शरीरः श्रयितुमध्रियत तस्य यः श्लेष्मासीत्स सार्धः समव-
द्रुत्य मध्यतो नस्त उदभिनत्स एष वनस्पतिरभवद्रज्जुदालस्तस्मात्स श्लेष्मणः श्ले-
ष्मणो हि समभवत्तेनैवैनं तद्रूपेण समर्धयति तद्यत्सोऽग्निष्ठो भवति मध्यं वा
ऽएतद्यूपानां यदग्निष्ठो मध्यमेतत्प्राणानां यन्नासिके स्वऽएवैनं तदायतने दधाति